

PASTORALĂ
LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2017

† IOAN CASIAN

din mila lui Dumnezeu

Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române a Canadei

Iubitului cler și dreptslăvitorilor creștini,

pace și bucurie de la Hristos Domnul,

iar de la noi arhierească binecuvântare.

„Nu vă temeți.

Căci, iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul.

Că vi s-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.”

(Luca 2, 10 – 11)

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,

Iubiți credincioși și credincioase,

Cuvintele îngerului Domnului ‘*nu vă temeți...iată, vă binevestesc bucurie mare*’ adresate păstorilor de pe câmpurile Betleemului ne transmit astăzi aceeași bucurie și acum ca și atunci. Ele nu și-au pierdut nici puterea nici actualitatea pentru că sunt cuvintele bucuriei veșnice care anunță ‘*plinirea vremii*’ (Galateni 4, 4). Nașterea Domnului este sărbătoarea bucuriei și speranței pentru că omul vede făgăduința lui Dumnezeu devenind realitate.

Dar de ce această făgăduință de mult timp așteptată? Cartea Facerii (Facere 3, 6) ne prezintă momentul în care *Adam și Eva*, la sugestia șarpelui cad pradă ispitei îndepărtându-se de Dumnezeu. Sf. Vasile cel Mare vorbește despre consecințele ispitei pentru care Hristos a trebuit să se întrupeze:

Înțelege că Dumnezeu este în trup pentru aceste motive: pentru că trupul care a fost blestemat avea nevoie să fie sfințit, pentru că trupul care a fost slăbit avea nevoie să fie întărit, pentru că trupul care s-a înstrăinat de Dumnezeu trebuia readus la asemănarea cu Dumnezeu, pentru că trupul care a căzut din rai trebuia readus în cer.¹

Rezultatul ispitei a însemnat pierderea sfințeniei dăruite de Dumnezeu omului, pătrunderea slăbiciunii în firea omenească și pierderea firescului și comuniunii cu El. Omul se îndepărtează în felul acesta de Edenul dialogului și comuniunii cu Dumnezeu și se refugiază în lumea umbrelor și elementelor inferioare. În această perspectivă înțelegem mai bine de ce îngerul vorbește despre *mare bucurie* la Nașterea Domnului.

Cu Nașterea Domnului se zămislește, pentru toată omenirea, o lume nouă. Viața e centrată în Dumnezeu, Părintele tuturor, nu în omul care divide și creează împărțiri și dușmăanii ... – spune Arhim. Vasile Vasilachi. Într-adevăr, cu El, omul și omenirea

¹ Sf. Vasile cel Mare. *Despre post și sărbători*. St Vladimir’s Seminary Press: Yonkers, New York 2013, p 30

au o pășire maiestuoasă pe o temelie nouă de viață. ...E o chemare universală a întregii omeniri la o nouă și mare unitate, la unirea cu Unul și Același Dumnezeu.²

Bucuria este dată de regăsirea speranței într-o lume nouă în care Dumnezeu redevine central vieții omului. Unitatea pierdută odată este redobândită prin întruparea Fiului lui Dumnezeu. Creatorul se înomenește ‘și se face nou-născut și prunc pentru ca tu să devii omenește desăvârșit’ spune Sf. Ambrozie al Milanului.³ Blestemul, slăbiciunea, înstrăinarea, căderea firii omenești sunt vindecate prin Întrupare. Firea omului își regăsește armonia inițială, unitatea cu sine și cu Dumnezeu. Omul redescoperă bucuria Edenului pierdut, regăsește drumul interior cunoscut dintr-un începuturi.

Dar cum se face legătura între actul istoric punctual și obiectiv al Întrupării Mântuitorului Hristos și integrarea personală a acestui eveniment în viața fiecăruia dintre noi? Un răspuns îl găsim la arhimandritul Vasile:

Nașterea din ieslea Betleemului ... este punctul arhimedic pe care se sprijină toată opera divină a mântuirii oamenilor. (...) Noi, oamenii, avem de-a pururea Betleemul cel veșnic printre noi, mai întâi cel din Țara Sfântă, ca prim act istoric, apoi prin veacuri Betleemul Bisericii creștine din toată lumea, în care Hristos se naște, oferindu-se prin Sfânta Euharistie, împărtășirea cu Sfântul Trup și Sfântul Sânge, nouă tuturor celor ce au primit mai întâi o naștere nouă ‘din apă și din duh.’ Și așa ca tot omul ce a intrat prin Botez în hotarele împărăției lui Dumnezeu, primim și în sufletele noastre Nașterea Domnului, noi înșine fiind Betleemul în care vine pe lume Fiul lui Dumnezeu, să aducă mântuirea.⁴

Betleemul – adică Hristos Dumnezeu - Omul – devine premisa Betleemului comunitar și a celui personal. Fiecare biserică devine un Betleem istoric în care Hristos se sălășluiește prin Sfânta Euharistie. Mai apoi prin Botez credinciosul devine el însuși un Betleem primindu-l pe Hristos prin Sfintele Taine.

Bucuria vestită de îngeri în Betleemul istoric al nașterii lui Hristos, devine bucuria celui prelungit în timp prin Sfintele Biserici iar mai apoi al celui interior, personal în fiecare dintre cei ce cred. Prin Sfintele Taine evenimentele mântuitoare trăite de Hristos pentru noi - Nașterea, Botezul, Paștele, Înălțarea și Pogorârea Duhului Sfânt – devin tot atâtea evenimente personale interioare izvorâtoare de har spre îndreptare și mântuire. Condiția necesară a tuturor celorlalte este însă Nașterea Domnului Hristos:

O sărbătoare se apropie și este cea mai sfântă și minunată dintre toate sărbătorile spune Sf. Ioan Gură de Aur. Nu am greși să o numim maică a tuturor celorlalte zile sfinte... Este ziua nașterii lui Hristos după trup. Această zi este izvorul și temelia sărbătorilor Botezului Domnului, a Sfintelor Paști, a Înălțării și a Pogorârii Duhului Sfânt. Dacă Hristos nu s-ar fi născut după trup, nu s-ar fi botezat în momentul Bobotezei sau arătării Lui; nici nu ar fi fost răstignit adică Paștele; nici nu ar fi

² *Întreita iubire de Dumnezeu, Biserică și neam.* Ed. Cuvântul Vieții: New York, p 223

³ *Comentariu la Evanghelia de la Luca 2.41-42*

⁴ *Întreita iubire* p 246 - 247

*trimis pe Duhul Sfânt adică Cincizecimea. De aceea, așa cum râurile vin dintr-un singur izvor, la fel toate aceste sărbători își au începuturile în nașterea lui Hristos.*⁵

Nașterea Domnului Hristos este în felul acesta începutul mântuirii noastre prin reînnoirea interioară arătată de Fiul lui Dumnezeu.

Iubiți credincioși,

Anii 2016 și 2017 au însemnat pentru parohiile și misiunile românești din Canada o împlinire a unui gând de mai bine de trei decenii și o încununare a unei permanențe românești aici de mai mult de 125 de ani. Recunoașterea Episcopiei Ortodoxe Române a Canadei de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române la sfârșitul lunii octombrie 2016, primul Congres al acestei noi eparhii și întronizarea primului său episcop la începutul lunii mai 2017 au însemnat o reșezare a misiunii și organizării comunităților de aici într-un cadru nou mai adaptat exigențelor spirituale și culturale ale contextului canadian prin eficacitate și realism pastoral.

Anul 2017 prin tematica sa - *Anul omagial al iconarilor și pictorilor bisericești și Anul comemorativ Justinian Patriarhul și al apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului în Patriarhia Română* a creionat conținutul și substanța acestui cadru. Mărturisirea credinței prin icoană și prin exemplul vieții *Patriarhului Justinian, Mitropolitului Valeriu Anania, Arhimandritului Vasile V. Vasilachi, Părintelui Adrian Făgețeanu, Maicii Teodosia (Zorica Lațcu)* și alții au readus în atenția tuturor dimensiunea personală a Bisericii și nevoia implicării concrete în dinamica unei societăți care se îndepărtează din ce în ce mai mult de valorile creștine esențiale – familia, identitatea, educația etc. în ceea ce ele au mai bun și sfânt.

Betleemul bucuriei timpurilor noastre este un eveniment comunitar și personal în același timp. Cei pomeniți mai sus ne aduc aminte de necesitatea unei Biserici mărturisitoare alcătuită din oameni reînnoiți în Duhul Sfânt după chipul și asemănarea lui Dumnezeu; de o Biserică ce își asumă cu toată responsabilitatea rolul de ferment spiritual care să combată indiferența, suferința și izolarea; de o Biserică ce rămâne ancorată în valorile încercate ale tradiției ei milenare – dragostea, bunătatea, ajutorul reciproc, atenția la cel în nevoie; de o Biserică ce rămâne vigilentă în a discerne în condițiile rapid schimbătoare ale societății contemporane calea cea mai potrivită pentru a propovădui cuvântul lui Dumnezeu și a hrăni cu harul Tainelor Lui omul în drumul său spre veșnicie.

Traducerea în concret a acestor gânduri și speranțe înseamnă o mai temeinică lucrare pastorală printre credincioși pentru cunoașterea, înțelegerea și trăirea mai deplină a propriei credințe creștin - ortodoxe, o mai mare deschidere către lumea contemporană cu provocările implicite ale ei, o atenție sporită acordată clerului și condițiilor lui materiale care afectează lucrarea pastorală, o ameliorare a nivelului material și financiar al parohiilor și misiunilor noastre care să permită o lucrare mai atentă cu noua generație și o activitate caritativă sensibilă la nevoile imediate ale celor lipsiți. Toate acestea nu se pot face altfel decât împreună - cler și credincioși - printr-o *credință puternic ancorată în*

⁵ *Despre necunoașterea lui Dumnezeu 6.23-24*

experiența întâlnirii cu Dumnezeu și prin cunoașterea harului Său vindecător care sunt semnele bucuriei veșnice.

Cu ocazia sărbătorilor Nașterii Domnului, Anului Nou și Bobotezei vă doresc bucurie, pace, binecuvântare și mântuire întru Domnul nostru Iisus Hristos.

La Mulți Ani!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu
și doritor de tot binele ceresc,
† IOAN CASIAN

Saint-Hubert/Montreal